

El liberalisme comportà el sufragi censitari. En les eleccions podia votar la gent il·lustrada i els més adinerats del poble, i a les de 1860 hi participaren a Alpicat un total de 16 persones. L'enquistament d'aquest sistema comportà, després de la primera república i la restauració monàrquica, l'aparició de dos partits: el conservador i el liberal, que es tornaven en el poder. La compra de vots i de favors i l'aparició dels cacics caracteritzà el darrer terç del segle XIX.

A Vilanova d'Alpicat aquesta figura caciquil tenia un nom, Salvador Ortiz. Els orígens de la seua fortuna estan envoltats en la memòria popular de la llegenda d'un agosarat robatori, però el que si fou real és la influència socioeconòmica que va exercir aquesta nissaga fins ben entrat el segle XIX.

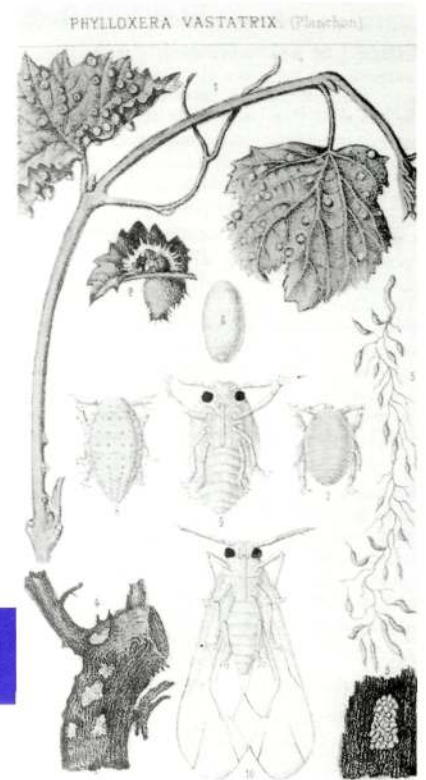
Els darrers anys d'aquest segle foren per al país en general catastròfics i es culminaren en la pèrdua de Cuba després d'una llarga guerra. La crisi finisecular

es remuntà uns anys enrere. L'any 1885 serà conegut com l'any del còlera. Aquell estiu es reproduí un brot d'aquella malaltia que ja l'any anterior havia avisat; Vilanova d'Alpicat la sofrí directament en poc més d'un mes, el d'agost, quan es van produir 26 defuncions en el nostre poble. La gran tragèdia que això significà en un poble de poc més de mil habitants fou enorme i les conseqüències en el nombre d'habitants es feu notar; vint anys després la població havia disminuït en més de 250 habitants.

No tan sols la guerra i les epidèmies explicarien aquesta crisi. El cuc de la fil·loxera, que malmestia els ceps, havia passat de

El cuc de la fil·loxera que malmeté els ceps de tot Catalunya (finals del segle XIX).

França i s'estenia per tot Catalunya, i arribà a les nostres contrades pels voltants de l'any 1895 (aleshores la vinya hi tenia força incidència). La misèria presidí el nostre poble a final del segle XIX i l'inici del XX, i és aquesta, sense dubte, la imatge

que ens han transmès les històries dels nostres padrins, la d'una misèria real i dura.

Fabià Corretgé Blasi

Som la gent blaugrana..

PRIMER VIATGE DE LA PENYA D'ALPICAT AL CAMP NOU

sortís d'aquesta vila en direcció a Barcelona per tal d'assistir i viure en directe un dels partits que el Barça juga al seu camp.

Així titulava la crònica el diari

esportiu El Mundo Deportivo del dia 31 de gener d'aquest mateix any. La Penya Blaugrana d'Alpicat, el dia 13 de gener, va complir un dels seus desitjos i l'objectiu prioritari: aconseguir fer realitat que un autocar amb afeccionats i seguidors barcelonistes d'Alpicat

Molts interrogants se'ns plantejaven i un a un es solucionaren: triar una data idònia, fer-ho saber als vilatans, reservar les localitats i que aquestes fossin de la nostra satisfacció tant en l'apartat ubicació com en el preu del seient. Que la gent del nostre poble i

especialment els socis de la Penya fossin receptius al que els oferíem, concretar el programa, aconseguir un vehicle de transport adient, i bé preparar tota la parafernàlia necessària per fer-nos notar civilitzadament, però expressant sense temor els nostres nobles sentiments. Per alguns era la primera vegada que tenien la possibilitat de trepitjar aquest gran estadi, l'escenari que tantes vegades havien visitat, però per mitjà de la petita pantalla. Ara tot seria diferent ja que la presència física ens faria vibrar d'una altra manera.

A les tres, més o menys en punt, sortíem unes quaranta persones del garatge d'Autocars Morell amb un autocar de l'esmentada empresa de tanta tradició en la nostra vila. Darrere l'autocar una flamant pancarta que passejava el nom d'Alpicat per totes les contrades que vàrem travessar en la trajectòria que uneix la nostra població i la Ciutat Comtal. Cares alegres, converses animades i una

bona pel·lícula van fer que les dues hores de trajecte passessin en un tres i no res. Hi ha qui aprofità per recuperar estones de son que li havien quedat pendents durant la setmana.

Més o menys eren les cinc que arribarem a Barcelona, quasi davant mateix de l'estadi. Se'ns dóna les entrades i la diàspora: uns a veure futbol sala i les rodalies de l'estadi amb els seus serveis i instal·lacions, altres a voltar per la ciutat i uns quants a visitar establiments comercials. El partit començava a les nou i grans i petits, petits i grans, teníem moltes, moltes ganes de gaudir-ne. El temps una mica ennuvolat i deixant anar de tant en tant quatre gotes semblava que no ens ajudaria, però la il·lusió i el desig de gaudir era tan gran que a hores d'ara no crec que gaires dels que hi vam anar tingui massa present en el seu record si es varen mullar o no.

Eren les nou de la nit i tots estàvem asseguts al nostre seient a aixopluc, als seients coberts de la 2a. graderia del gol nord. La visió del camp era fantàstica i l'ambient era distés i expectant. Podríem després suportar la visió a escala del nostre televisor de 41 polzades? Mentre esperem el començament del partit alguns ja donen una queixalada a un dels entrepans que més o menys tothom portàvem de casa o havíem adquirit en el camp o en les seves proximitats.

Comença el partit. La primera part: tranquil·litat i joc distret. Durant el descans, a sopar, però a la segona part un altre cop... A PATIR! Però, vés per on, quan tots pensàvem tornar a casa ensopits... el final va estar apoteòsic: crits de joia, abraçades, bots, cançons, fotografies... En un parell de minuts s'havia capgirat el marcador quan ja no quedava quasi temps. Vam gaudir d'un bon espectacle i d'un excel·lent final.

A les dotze, aproximadament, de la nit i plens de joia i amb l'eufòria imaginable, després de fer-nos unes quantes fotografies de grup amb les banderes, gorres i banderoles que ens identificaven, tornem cap a casa. Una bona pel·lícula, més d'una becaineta, una parada a la Panadella per fer

un mos o un glop. Bon ambient, cansats, però satisfets. A les dues de la nit ja tornàvem a ser a casa. Disposats a repetir l'experiència i el viatge, ens acomiadàvem amb un FINS A LA PROPERA!

A tots aquells que teniu o teníeu el desig de provar-ho, que la crònica

individual o col·lectiva o una eina destructiva, un motiu d'amistat o expansió amorosa o una font d'odis, ressentiments i venjances. Tot depèn només de nosaltres; els mitjans només són mitjans i estan al servei de l'home i perquè en gaudim

d'aquest viatge us acabi d'engrescar. Des de l'ASSOCIACIÓ CULTURAL PENYA BLAUGRANA D'ALPICAT, i amb actitud de servei a tots els interessats, socis o no socis, us agradi el futbol o no us agradi, us volem engrescar a participar-hi. Estem segurs que la sortida us complaurà, atès que el lloc per si mateix ja és un espectacle i els preus estan ajustats.

Des d'aquí volem donar les gràcies a tots els que heu col·laborat a fer realitat aquest petit somni; l'Ajuntament amb el servei de megafonia, l'empresa de transport, les botigues del poble que ens deixen col·locar el cartell anunciador, etc., per la vostra generositat.

Volem tornar a manifestar la nostra voluntat de servei a la cultura del poble d'Alpicat, mitjançant l'esport, ja que per a nosaltres l'esport és i serà cultura: causa i conseqüència de la vida, la manera de ser, pensar i sentir de la gent i els pobles, nacions i estats de la terra. En podem fer, com en qualsevol activitat humana una eina d'agermanament o una eina d'enfrontament, una eina de desenvolupament de capacitats físiques, mentals i emocionals, de desenvolupament positiu de la personalitat

d'ells, l'ús que nosaltres en fem és la nostra responsabilitat.

Difícilment trobarem un sol lloc, des dels països més desenvolupats als menys, on l'esport no ocupi un espai important. Només volem recordar que a molts dels països més avançats és en les universitats on més es practica i evoluciona l'art de l'esport, però hi ha esportistes de qualitat arreu i no parlem de l'aportació que a la salut integral de les persones fa una pràctica esportiva com cal. Des d'aquí volem engrescar a representants de la vila a treballar des de la unitat i l'actitud positiva i constructiva per aconseguir que l'esport d'Alpicat ocupi el lloc que necessita i es mereix ocupar. Des de la unitat i el desig de servei a tothom de bona voluntat, l'ASSOCIACIÓ CULTURAL PENYA BLAUGRANA D'ALPICAT hi posarà tot el que estigui al seu abast per tal que A ALPICAT L'ESPORT TAMBÉ SIGUI IMPORTANT! Nosaltres intentarem portar amb dignitat el nom d'Alpicat arreu, ja que de projectes en tenim molts i bons, però ja us els contarem quan siguin realitat. FEU-VOS SOCIS! HI SORTIREM GUANYANT TOTS!

PBA